

[Maisted]

handlinger, der er aftalt, om udformningen af vedtægter og andre principielle forhold vedrørende opbygningen af TV 2 med tilhørende regionale stationer og vedrørende reklameaktieselskabet.

Derfor stemmer jeg for lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Tastesen (S):

Det var en interessant oplysning at få, men det er en uværdig oplysning, at regeringen giver en sådan indrømmelse til det meget, meget snævre flertal, som strækker ud til det yderste højre og ind til midten af det radikale venstres folketingsgruppe.

Derfor må jeg klart spørge kulturministeren: regner man da slet ikke den halvdel af Danmark, som i denne sag har en anden opfattelse af, hvordan TV 2-lovgivningen burde have været udformet? Hvis der skulle blive dette spinkle flertal, er der så ikke tale om, at man tager hensyn til vægten af de synspunkter, vi har, eller er vi simpelt hen skubbet til side på den måde, at man vil køre et smalt parlamentarisk demokrati båret oppe af de nordatlantiske mandater og hr. Maistedes stemme?

Flemming Jensen (KF):

Bortset måske fra Storebæltsbroen og en afdød lufthavn på Saltholm er TV 2 vel den mest endevendte og debatterede sag i de sidste årtier. Når nogle nu og da taler om, at sagerne ikke bearbejdes tilstrækkeligt i folketinget, så tror jeg, jeg har lov at sige, at det i hvert fald ikke gælder denne.

Jeg tror ikke, der kan føjes nye argumenter til. Det mener jeg også blev bekræftet af den forrige taler, og jeg mener også, vi har haft fornøden tid til overvejelser. Nu må vi være kommet til afklaringen, og jeg vil gerne appellere til de ikke-socialistiske tvivlere, som måtte være her. De andre har jeg opgivet, for selv om der nu og da har været lyspunkter, er de alt for hurtigt blevet slukket.

Selvfølgelig kan der i enhver sag være ting, som man er utilfreds med, men jeg beder disse tvivlere være klar over, at falder lovforslaget i dag, så cementerer man samtidig det monopol, man er modstander af. I et frit land må der være valgmuligheder. Folkestyrets væsen er valgmuligheder.

Jeg tvivler meget på, om man i en nærmere fremtid vil kunne samle sagen op igen, hvis den skulle falde – uheld kan jo altid ske – og man må også erindre sig, at skulle den falde, så kunne den blive samlet op på et tidspunkt, hvor man – ulykker hænder jo altid – måske havde et rødt flertal. Jeg erindringer ikke det udtryk, hr. Maisted brugte, men det var ikke smigrende for dette flertal.

Det lovforslag, vi har nu, betyder en diminitiv licensstigning. Det betyder med sine reklamer bedre muligheder for dansk erhvervsliv, ikke mindst når konkurrencen kommer udefra.

Jeg skal ikke søge at forlænge denne debat, som man plejer at sige, når man tager ordet, men bare konstatere, at det er den største mulighed, vi endnu har haft, for at få en virkelig konkurrence, et virkeligt med- og modspil til Danmarks Radio.

Helge Sander (V):

Vi synes, det er en flot finale på denne til tider dramatiske folketingssamling, at vi får brudt Danmarks Radios monopol med en delvis reklamefinansieret alternativ TV-kanal. Derfor siger venstres folketingsgruppe ja til dette TV 2.

Ingerlise Koefoed (SF):

Så vidt jeg kan regne og tælle og tænke, og hvad det nu ellers er, man skal kunne her i folketinget, så kan jeg forstå, at jeg skal sige hjertelig til lykke til kulturministeren for, at kampen om TV 2 øjensynlig er vundet, og hjertelig til lykke til det radikale venstre for, at de har været med til at vinde kampen.

Fra vores side kan vi jo kun sige: det er bare ærgerligt!

Vi ville jo også gerne have et TV 2. Vi ville også gerne have et TV 2 efter entreprisemodellen. Vi ville også gerne have et kulturpolitisk stærkt TV 2. Vi ville gerne have haft et TV 2, hvor brugerne fik meget indflydelse på styringen. Vi ville gerne have haft et TV 2, hvor brugerne ved selv at betale licensen til det TV 2 også følte, at de var meget medansvarlige for det TV 2.

Det TV 2 får vi ikke. Vi får et TV 2, der, sådan som vi vurderer det, ser ud til at være i fare for at blive styret af erhvervslivet, i fare for at blive politisk styret. Jeg sagde »i